

Valdemar den store

Nu regerede Valdemar som eneste konge fra 1157 til 1182. Hans gode ven og biskop hed Absalon. Han var først biskop i Roskilde og dernæst ærkebiskop over Danmark. Det var gode dage for Danmark. Venderne og andre sørøvere havde hærgnet hårdt. Mange steder, hvor kirkerne blev bygget flygtede folk derind, hvor man let kunne forsvare sig. Men ofte blev deres byer brændt. Absalon og Valdemar førte nu mange krige mod venderne. I 1169 erobrede Valdemar byen Arkona på øen Rügen. Det var en stor uindtagelig fæstning. Danskerne havde besluttet at lægge sig udenfor og belejre den, men en dag så en ung mand, at der ved et af de store tårne var opstået et hulrum. Græstørv var skredet ud af volden. Han og nogle kammerater fik hurtigt

hulrummet fyldt op med strå og satte ild til. Ilden greb over på tårnet og fæstningens træpalisader. Nu kom Absalon løbende til og befalede mere brænde på bålet. Snart var der brændt hul i fæstningen. Valdemar befalede så, man skulle løbe storm på murhullet og knap var de første soldater kommet i kamp, da beboerne i Arkona så det var nytteløst at forsvare sig. De overgav sig. Havguden Svantevidt, som stod i Arkonas store tempel blev hugget i stykker. Svantevidt havde fire hoveder og holdt et horn i sin ene hånd. Det var fyldt med vin. Svantevidt blev brændt og en kirke bygget i stedet for og menneskene døbt. Valdemar var nu så mægtig i Østersøen, at han fik tilnavnet "den store". Valdemar den store fik med sin dronning Sofie to sønner. Knud den 6, der regerede fra 1182-1202 og Valdemar Sejr, som regerede fra 1202-1241.

